

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

Soohee, Kabeer Jee:

ਬਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥

My innocent soul trembles and shakes.

ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥

I do not know how my Husband Lord will deal with me. ||1||

ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥

The night of my youth has passed away; will the day of old age also pass away?

ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

My dark hairs, like bumble bees, have gone away, and grey hairs, like cranes, have settled upon my head. ||1||Pause||

ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥

Water does not remain in the unbaked clay pot;

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥

when the soul-swan departs, the body withers away. ||2||

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥

I decorate myself like a young virgin;

ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥

but how can I enjoy pleasures, without my Husband Lord? ||3||

ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥

My arm is tired, driving away the crows.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥

Says Kabeer, this is the way the story of my life ends. ||4||2||